

Siedem sakramentów

Wstęp

To kolejna publikacja poświęcona praktycznym aspektom katechezy dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, zawierająca przykłady zajęć związanych z sakramentami i rokiem liturgicznym. Katecheci uczący w szkołach specjalnych i szkołach masowych z oddziałami dla dzieci autystycznych podzielili się swoimi pomysłami i konspektami lekcji.

Autorzy liczą na to, że zamieszczone materiały będą inspiracją do tworzenia własnych konspektów i pomocy, które uatrakcyjnią zajęcia. Zarówno w swojej pracy doradcy metodycznego, jak i w pracy ze studentami stale podkreślałam i będę podkreślać, że nie da się napisać idealnego konspektu dla wszystkich nauczycieli. Każdy z nich jest pewnym zarysem, który należy dostosować do własnych umiejętności i talentów, ale przede wszystkim do potrzeb swoich uczniów (w przypadku dzieci z orzeczeniami należy oczywiście uwzględnić wszelkie uwagi w nich zapisane i dostosować się do nich, aby uczniom umożliwić przyjęcie i przeżycie omawianych treści).

Zachęcam katechetów do dzielenia się pomysłami i rozwiązaniami zastosowanymi w czasie zajęć. Jest to szczególnie potrzebne wśród katechetów pracujących z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

dr Danuta Wróbel

s. Maria Goretti (Justyna Myrcik), Marta Pyrek

1. Spowiedź – dzieci młodsze

Odbiorcy: uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, klasa III szkoły podstawowej.

Cel ogólny: uczeń rozumie, czym jest szczerza spowiedź.

Cele szczegółowe:

- Uczeń wie, w jaki sposób należy się wyspowiadać.
- Uczeń rozumie, że jeżeli zrobił coś złego, to musi szczerze powiedzieć o tym na spowiedzi.

Metody pracy: pogadanka, pokaz, burza mózgów.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: bluzka, miska, tablica, ilustracja brudnego serca (załącznik 1), formułka spowiedzi do wklejenia w zeszyte (załącznik 2), ilustracja konfesjonału (załącznik 3).

Przebieg zajęć

Czas trwania: 45 minut.

Część wstępna

1. Modlitwa.
2. By wprowadzić do tematu, katecheta ustawia na środku sali miskę z czystą wodą. Obok kładzie czystą bluzkę oraz zadaje uczniom pytanie:
 - Czym możemy zabrudzić bluzkę?
 - W jaki sposób możemy wyczyścić brudne ubranie?

Zachęcamy dzieci do swobodnych wypowiedzi, słuchamy odpowiedzi.

Anna Zimoch

11. Eucharystia pokarmem na życie wieczne

Odbiorcy: uczniowie z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, klasa VII–VIII szkoły podstawowej.

Cel ogólny: uczeń dostrzega, że Komunia Święta pomaga nam w drodze do nieba.

Cele szczegółowe:

- Uczeń wie, że Jezus pozostał z nami pod postacią chleba.
- Uczeń rozumie, że pokarm jest niezbędny do życia fizycznego, a Komunia Święta jest niezbędna do życia duchowego.

Metody pracy: rozmowa kierowana.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: plansza przedstawiająca Mszę Świętą (załącznik 1), koło rowerowe (lub jego rysunek – załącznik 2), plansza przedstawiająca szczyt góry (załącznik 3), dzbanek z wodą i miska.

Przebieg zajęć

Czas trwania: 45 minut.

Część wstępna

1. Modlitwa.
2. By wprowadzić do tematu, katecheta prezentuje planszę (załącznik 1), która przedstawia trwającą Eucharystię, i wspólnie

z uczniami omawia osoby biorące udział w udzielaniu tego sakramentu, zadając pytania:

- Gdzie znajduje się najważniejsze miejsce w kościele? (w centrum kościoła, jest to stół nazywany ołtarzem)
- Kto przewodniczy Eucharystii? (kapłan)
- Jaką rolę odgrywają ludzie, którzy gromadzą się w kościele wokół ołtarza? (są współuczestnikami Eucharystii)
- Kiedy najściślej łączymy się z żywym Chrystusem obecnym w Eucharystii? (w czasie Komunii Świętej)

Część właściwa

3. Katecheta wyjaśnia, że Eucharystia jest przedsmakiem uczyty w niebie. Eucharystia trwa – nawet w sensie fizycznym nie ma końca, gdyż w każdym zakątku ziemi, w każdej chwili jest odprawiana Msza Święta, w której uczestniczymy w łączności z biskupami i papieżem.
4. Katecheta przedstawia porównanie Eucharystii do osi łączącej nasze życie z Chrystusem. Dzięki Eucharystii Chrystus jest w centrum naszego życia, a w Komunii Świętej stajemy się życiem w Chrystusie. Pokazuje koło rowerowe (lub jego obrazek – załącznik 2), gdzie środek koła z obręczą łączą szprychy. Podobnie Eucharystia łączy jej uczestników z Chrystusem, a Chrystus staje się życiem każdego człowieka. Koło bez jednej lub kilku szprych, krzywi się w czasie jazdy, wygina i może się poważnie zepsuć, a w konsekwencji doprowadzić do wypadku.
5. Następnie prowadzący pokazuje planszę z rysunkiem góry, z której szczytu wypływa źródło (załącznik 3). Woda naturalnie płynie zawsze z góry na dół (przelewamy wodę z dzbanka do miski). Eucharystia jest źródłem i szczytem chrześcijańskiego życia. Nic nas tak nie przybliża do Jezusa, jak pełny udział w Eucharystii.

6. Katecheta wyjaśnia, że człowiek musi się odżywiać, by żyć. Bóg stał się dla nas chlebem, byśmy mogli mieć Go w sobie, w swoim sercu, w swoim ciele i w swojej krwi. Około 20 minut od przyjęcia pokarmu (Komunii Świętej) jest on już w każdej komórce naszego ciała (tak działa system nazywany życiem). Jezus w Komunii Świętej łączy się z nami tak ściśle, że stajemy się jednością.

Część końcowa

7. Uczniowie zapisują w zeszycie zdanie:

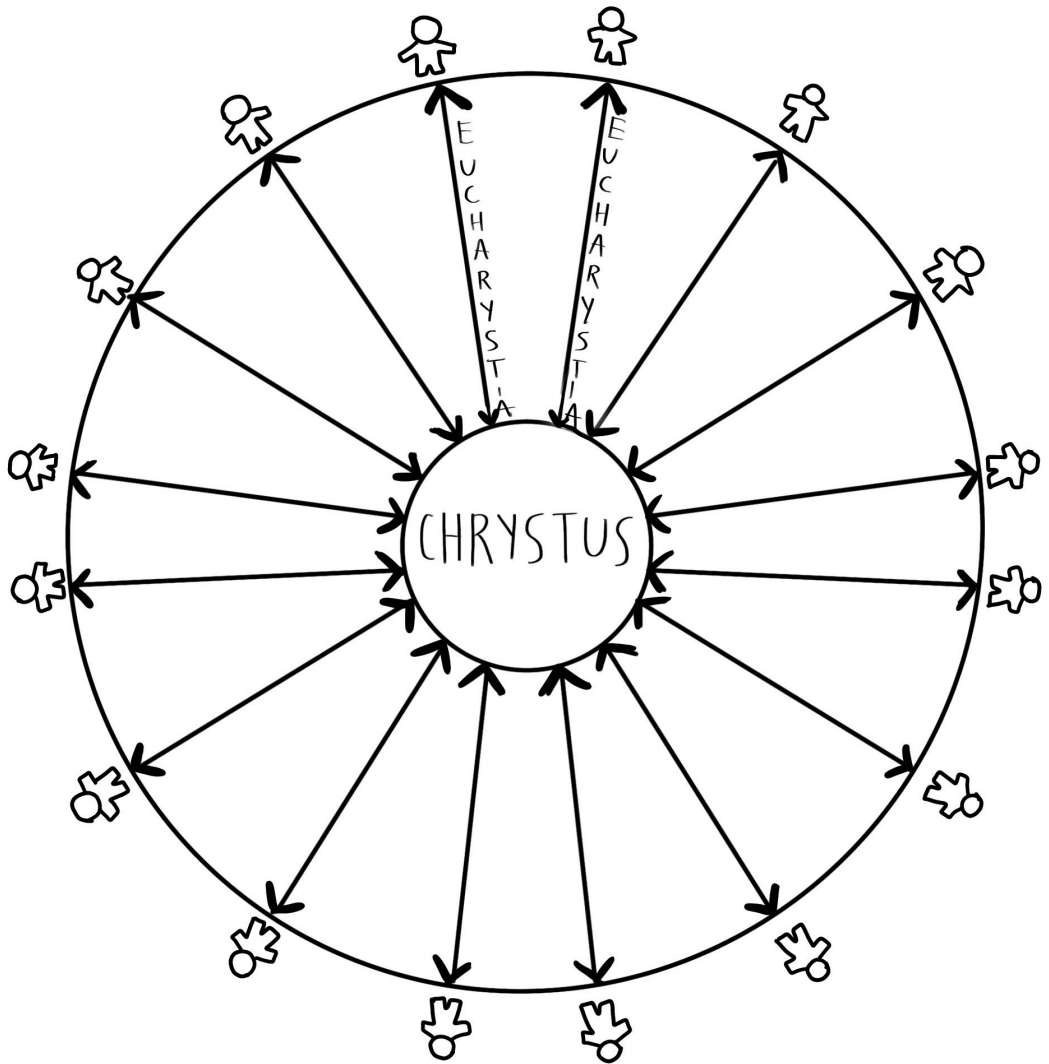
Eucharystia jest źródłem i szczytem chrześcijańskiego życia.

8. Modlitwa kończąca katechezę.

Załącznik 1

Załącznik 2

Załącznik 3

EUCHARYSTIA

ŹRÓDŁO

SZCZYT

